bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Agenţia «Rador» a transmis eri o ştire sportivă din New-York. O veste nu prea plăcută pentru iubitorii de sport şi un nou argument pentru adversarii lui, să pornească ofensiva ponegririlor.

Telegrama sună astfel: Fostul campion mondial de box la categoria «bantam», Tony Marino, a murit eri pe ring din cauza unei formidabile lovituri primite la cap, în al şaptelea round, în timpul unui match cu Baby Qutintana».

Accidentul din oraşul zgârie-nourilor, are desigur multă asemănare cu aceea dela noi, când un tânăr boxeur Alexandru Cristescu şi-a găsit moartea în timpul disputării unui match.

Trebue să mărturisim dintr'un început că întâmplări de acest soiu sunt mai mult decât regretabile. A ne pierde firea şi a acuza, sub imperiul emoţiei iniţiale, înseamnă însă să pornim dela o eroare fundamentală, care ne va duce iremediabil la concluzii eronate.

Lăsând la oparte cazul boxeurului bucureştean, care era minor şi a cărei moarte poate fi comentată în fel şi chipuri, întâmpla-din New-York face parte din riscurile unei meserii, pe care omul şi-a ales-o de bună voie.

Trebue să se ştie că în sport, ca în ori şi ce altă activitate, sunt riscuri. Nu merge nimeni la sigur că toate se vor desfăşura după vrerea lui. Atunci când cineva prin propria lui voinţă şi-a ales o meserie — recte cea de boxeur — implicit el a prevăzut şi riscurile la care se expune prin exercitarea ei.

Din acest motiv, ne-au surprins cuvintele unui ziar de după amiază, care însoţind telegrama pe care am reprodus-o, cu o Notă a Redacţiei, adugă — şugubăţ: «Aşa e «sportul nobil»!

Da, domnilor, aşa este «sportul nobil». Are şi el riscuri pe care nimeni nu le poate împiedica, după cum riscuri au toate meseriile, până şi aceea... de a te plimba pe stradă. Iţi poate cădea, la urma urmei, o cărămidă în cap!...

Adversarii sportului îşi vor scormoni în adâncul inconştientului şi vor striga în cor: Opriţi barbariile! Acestora le vor răspunde, că nu pot judeca la rece o chestiune în care au idei preconcepute.

Intâmplarea din New-York este regretabilă, după cum nenorocită a fost căzătura tânărului Cristescu de pe ring. Dar a trage de aci concluzia că sportul este o barbarie, este cale lungă ca de la cer la pământ. Insăşi noţiunea de sport, care indică dela sine şi acea splendidă cucerire a «fair-play-ului», infirmă sdrobitor teoria ridicolă a celor ce au făcut front contra sportului.

Prietenilor întru sport le vom răspunde în mai puţine cuvinte, căci ei ne înţeleg mai bine: un accident ca ori care altul. Un «fapt divers» dintre acelea cari se întâmplă, până şi în politică.

Celor ce strigă, opriţi barbariile, le vom replica: Opriţi providenţa.,

Silviu Herescu

DE PRIN LUME ADUNATE

CUMPARATORUL DE SCLAVI

Aducerea lui Humi în ţară a necesitat îndelungate tratative, atât între gruparea Venus şi gruparea Ethnicos, cât şi între Venus şi federaţia elenă.

Ceeace nu se ştie că pentru a se obţine consimţământul valorosului centru atacant al reprezentativei Greciei, a fost trimis la Pireu, oraşul unde activează Ethnicos, un emisar bucureştean.

O persoană onorabilă, care avea şi marele avantaj că ştia limba greacă.

Imputernicit de către Venus să trateze în numele grupării bucureştene toate condiţiile de angajare, această persoană a intrat imediat în legătură cu apreciatul jucător.

Foarte curând, în cercurile sportive din Pireu, motivele prezenţei sale au fost cunoscute. Nimeni nu a căutat să intervină într'un fel sau altul în tratativele pe care le angajase. I se lăsa lui Humi, latitudinea de a decide.

Totuşi, sportivii din Pireu purtau oarecare rancună emisarului bucureştean, venit să le răpească pe cel mai bun exponent al footballului pireot. Şi această rancună se poate deduce din porecla pe care i-au dat-o cumpărătorul de sclavi.

O ATENŢIE PUŢIN OBIŞNUITA

Admira din Viena, campioană a Austrie în 1936 şi actualmente a doua clasată, la un singur punct după leader, Austria, este echipă care în turnee a reuşit să realizeze totdeauna cele mai valoroase performanţe. Demonstraţiile pe care echipa lui Bican le-a făcut în Bucureşti în toamna anului 1936 sunt dovada irefutabilă a afirmaţiilor de mai sus.

In cursul lunei ianuarie, Admira a întreprins un lung turneu prin Egipt, Siria, Palestina şi Jugoslavia. Un turneu la înălţimea reputaţiei marelui club vienez, în care «băieţii» lui Bican au cules victorii după victorii.

La Port-Said, jucătorii albi au fost obiectul unei atenţii deosebite şi tot odată... neaşteptate. A doua zi după matchul împotriva reprezentativei oraşului câştigat la o diferenţă categorică de goaluri, au văzut staţionând în faţa hotelului lor 15 cămile. Jucătorii au făcut cu ele o plimbare prin deşert.

Foarte puţini jucători de football din lumea întreagă se pot făli că au fost oibectul unei atenţii attâ de măgulitoare.

GRIPA ŞI CUPA ANGLIEI

Gripa care bântuie de o lună în Anglia, a făcut multe victime printre sportivi. Nu există o echipă de football, între membrii căreia să nu fi fost mai mulţi bolnavi. In cea mai mare măsură a fost atinsă echipa Stoke City. Şase jucători din această grupare sunt în spital.

Astfel, nu este de mirare că, deşi era favvorita matchului de Cupă cu Preston North End, Stoke a fost totuşi învinsă la scor (5:1).

Perechea princiară olandeză la Krinica

In timpul şederei lor la Krinica (Polonia) cuplul princiar olandez s'a interesat de toate manifestările sportive cari s'au organizat în frumoasa staţiune de munte poloneză. In clişeul nostru îi vedem, foarte democratic amestecaţi în mulţime, admirând o cursă de ski; prinţesa Juliana este aşezată în fundul tribunei; iar prinţul Bernhard zur Lippe stă în picioare şi-şi fumează pipa.

Cum acţionează muşchii în timpul efortului fizic

O interesantă lucrare a unui profesor italian

Pentru întreg tineretul sportiv este necesară o cunoaştere cât mai profundă a travaliului pe care-l execută muschii corpului omenesc, în diferitele funcţiuni.

In acest sens, trebue să menţionăm opera profesorului italian Gastone Lambertini, o figură emerică a ştiinţei italiene, director al Institutului de anatomie şi istologie dela Universitatea din Ferrara, care a publicat de curând o interesantă lucrare: «Muşchii alteţilor», carte în care proza este însoţită de minunate clişee care au darul să popularizeze această problemă.

In clişeele noastre sunt două reproduceri cât se poate de sugestive. Una reprezintă musculatura unui atlet în timpul unei exerciţiu de gimnastică (o mişcare de abdomen); iar cealaltă ne zugrăveşte minunat musculatura unui atlet, în momentul plecării într'o cursă de viteză.

JOCURILE BALCANICE DE ATLETISM

Fără concursul Statului F.R.A. nu poate organiza

Factorii de răspundere ai atletismului ne împărtăşesc îngrijorarea lor

de CAMIL MORŢUN

Sportul românesc, ajuns la maturitate este actualmente pasionat de o sumedenie de probleme, toate de o importanţă capitală şi de buna reuşita cărora depinde în cea mai mare măsură, prestigiul mişcării sportive.

Footballul, în continuă desvoltare, păşeşte către o organizare şi mai perfectă a aparatului administrativ; iar cât priveşte partea sportivă, intrarea în Cupa Europei centrale, soluţionarea crizei Cupei Balcanice şi desfăşurarea complexului campionat, sunt problemele care preocupă pe conducătorii federaţiei respective.

Rugbyul a prins şi el aripi. Din punct de vedere administrativ, se caută formule noi care să asigure un contingent cât mai numeros şi mai select de jucători. Partea pur sportivă tinde şi ea către cimentarea relaţiilor internaţionale.

Automobilismul se găseşte pentru moment sub impresia rezultatelor marelui concurs dela Monte Carlo.

Ping-pongul îşi joacă o carte mare la Baden-Baden. Hockey-ul, în plină desvoltare, se pregăteşte pentru marele examen dela Londra. Skiul şi bobsleighul sunt actualmente în plin sezon. Amândouă au renunţat la escapade peste hotare, căutând să se organizeze cât mai temeinic în ţară.

Boxul trăeşte o viaţă destul de curioasă; în ţară este quasi inexistent, în schimb toţi boxeurii de frunte au părăsit Capitala, îndreptându-se spre meleaguri străine, atraşi de mirajul francilor sau ai dolarilor.

In vălmăşagul acestor evenimente rezultate şi comentarii, un sport trăeşte retras, pregătind desnodământul celui mai de seamă eveniment sportiv al anului. Este vorba de atletism şi de Jocurile Balcanice.

Jocurile Balcanice

In coloanele «Gazetei Sporturilor» am avut deseori ocazia să ne ocupăm de acest eveniment căruia, dacă i-am acordat această deosebită atenţiune, este pentrucă ne-am dat seama din primul moment, de marea lui importanţă.

In grija noastră am mers până acolo încât am prezentat F. R. A.-ului un plan complect de pregătire şi organizare, plan ce avem satisfacţia că a găsit aprobarea unanimă a tuturor celor ce se ocupă de atletism.

Faptul că României îi vine rândul să organizeze aceste jocuri, a pus pe gânduri toate oficialităţile noastre sportive, fiecare, căutând în sfera sa, să studieze problema, şi toţi împreună căutând a găsi soluţia mai nimerită, pentru ca România să iasă cât mai bine din acest greu impas.

Dintr'un început s'a sesizat federaţia de atletism, care acum câteva luni a înaintat un raport U. F. S. R.-ului, făcând atent forul sportiv de faptul că va trebui să organizeze jocurile şi cerându-i sprijinul necesar.

U. F. S. R. a găsit justificată cererea şi a luat cunoştinţă, reflectând asupra posibilităţilor de sprijinire.

Din nefericire, organul de coordonare al mişcării sportive este lipsit de o sursă de venituri, aşa că, după cum era şi logic, el s'a adreesat mai departe şi anume O. E. T. R.-ului, instituţie de stat care controlează şi tutelează toată educaţia sportivă a tineretului din ţară, cerându-i sprijinul pentru Federaţia de atletism.

Mai mult chiar, la ultima şedinţă a consiliului superior de îndrumare al O. E. T. R.-ului a fost adusă în discuţie, de faţă fiind cei mai autorizaţi factori, problema jocurilor balcanice.

Din cele ce am putut deduce, rezultatele acestor discuţii nu au fost chiar atât de precise pentru a da o siguranţă F. R. A. în ceea ce priveşte jocurile balcanice.

S'au invocat greutăţi financiare şi au fost indicate forurilor sportive eventualele surse de unde *s'ar putea încerca* creiarea fondurilor necesare organizării jocurilor.

D. ION CAMARAŞESCU

Jocurile balcanice devin deci din zi în zi o problemă mai grea pentru autorităţile noastre sportive şi fără concursul efectiv şi complect al Statului chestiunea devine cu drept cuvânt complicată.

Noi ştim ce înseamnă să umbli cu «pantahuza» pe la instituţii şi mai ales ne dăm seama, ce ar însemna să se pornească la organizarea jocurilor fără ca dintr'un început Federaţia să aibă fondurile necesare.

Sprijinul Statului

Am avut prilejul să discutăm în aceasta chestiune cu diferite personalităţi marcante din viaţa noastră sportivă. Toţi, dar absolut toţii, sunt de acord în a declara că pentru a organiza jocurile Balcanice, FRA, trebue în primul rând să se bucure de sprijinul material şi moral al Statului.

Jocurile Balcanice nu sunt numai o simplă întrecere sportivă; nu este vorba numai de cine sare mai mult sau care aleargă mai iute Organizarea lor este condiţionată de o serie întreagă de factori care vor trebui ţinuţi în semă.

O competiţiune de anvergura acestui concurs, trebue să ţină seamă de factori care uneori sunt determinaţi în buna reuşită a concursurilor.

Este vorba, în primul rând, de factorul material. Apoi vine chestiunea valoarei şi pregătirei sportive, căci un eşec prea dureros ar însemna o dublă pierdere pentru atletismul românesc.

Insfârşit, nu trebue neglijate nici consideraţiunile de natură politică care şi ele îşi au cuvântul lor.

F. R. A. este desigur la un greu impas, iar conducătorii ei într'o delicată situaţie.

A accepta organizarea jocurilor fără a ţine seama de considerentele de mai sus, înseamnă un act îndrăsneţ, cu consecinţe grave.

Avem însă toată încrederea în tactul d-lui Ion Cămărăşescu, om cu simţul realităţii, perfect cunoscător al situaţiei şi care desigur nu va admite nici un moment, ca Federaţia la care ţine atât de mult să fie antrenată într'o aventură ce-i poate fi fatală.

CAMIL MORŢUN

In Mai se va desfăşura o cursă ciclistă

Viena—Budapesta—Bucureşti

(Continuare din pag. I-a)

vincii cari vor fi acoperite de ciclişti, se vor cunoaşte la începutul primăverii.

In străinătate, turul României a căpătat un credit sportiv excepţional. Străinii cari au concurat anul trecut, au dus peste hotare cele mai frumoase impresii. Pentru profesioniştii străini Turul României a devenit un bun prilej de adjudecare a unor premii importante. După cererile de informaţii şi asigurările primite din străinătate, afluenţa de alergători străini va cunoaşte în acest an proporţii excepţionale.

Se poate anticipa că vor concura mai mulţi străini decât indigeni.

Numeroase echipe naţionale participante

Formula turului va suferi unele adaptări, cari să favorizeze participarea echipelor naţionale străine

Federaţia de ciclism are unele informaţii din străinătate cari arată că un număr mare de echipe naţionale vor veni să-şi încerce posibilităţile în Turul României.

O cursă internaţională pregătitoare

După informaţiile noastre din cercurile autorizate, federaţia de ciclism în colaborare cu organele similare dela Viena şi Budapesta, proectează organizarea unei curse internaţionale, ca o pregătire a Turului României. Cursa aceasta ar urma să se desfăşoare astfel încât să poată fi încadrată în programul marilor manifestaţiuni sportive cari vor avea loc cu prilejul Lunii Bucureşti.

Este vorba de cursa Viena-Budapesta-Bucureşti.

Şoseaua este betonată pe toată distanţa de mai sus astfel că dificultăţi propriu zise nu există. In vederea organizării acestei curse se culeg în prezent unele informaţii, iar primele discuţiuni oficiale se vor angaja cu prilejul unei apropiate şedinţe a Consiliului Federal al federaţiei de ciclism.

St. Radu

Magnificul box american

Aspecte impresionante dela matchul Joe Louis-Pastor

NEW-YORK (Intersport). — Intâlnirea de eri seară dela Madison Square Garden, dintre Joe Louis şi Bob Pastor, a produs organizatorului Johnston, peste 15 milioane lei întrecând cu mult toate aşteptările.

«Bursa neagră» a biletelor a fost în floare, făcând afaceri foarte bănoase. Un bilet de galerie, care se cumpără cu 16 dolari, în seara matchului ajunsese să se vândă cu 2000-2200 lei.

Este drept că de această dată s'a dovedit că popularitatea negrului Joe Louis, cu toată înfrângerea din partea lui Schmeling, nu a suferit nici o ştirbire.

Intreg Harlemul, cartierul negrilor din New-York, a răspuns la apel şi peste 12 mii de negri au venit să asiste la match, fiecare cu convingerea intimă că va putea aplauda un nou knock-out al idolului lor, Joe Louis.

— Victorie uşoară — pronosticau în oraş adepţii «panterei negre».

— Numai să nu aibe dificultăţi, replicau admiratorii lui Bob.

Bob Pastor este unanim cunoscut în Statele Unite. Născut în 1914 şi-a complectat studiile universitare la New-York, intrând apoi în gazetărie, meserie pe care o practică şi astăzi.

In câmpul sportiv a intrat ca jucător de rugby american, afirmându-se ca cel mai bun jucător al Universităţii din New-York.

La Stillem Gimnasium, Pastor a putut aprecia diferenţa între traversarea unui teren de rugby şi isprava de a privi un adeversar în ochi, căutând a-i plasa lovitura decisivă.

Magia ringului l-a vrăjit.

Un an după debut, Bob Pastor a confirmat imensele lui posibilităţi, cucerind titlul de campion amator al Statelor Unite la categoria mijlocie. In 1934 trece la profesionism, disputând până azi 88 de matchuri, dintre care 84 victorii nete. In 1935 îşi ia o strălucită revanşe asupra lui Dudes, care avea o decizie asupra lui.

Anul trecut, învinge confortabil prin knock-out, în repriza 7-a pe gigantul Ray Impelletiere.

Bob Pastor, deşi are mai multe asemănări cu fostul campion mondial Genny Tunney, este un admirator al lui Jak Dempsey, la a cărui faimă, — din epoca lui de glorie, — râvneşte.

Intâlnirea cu Louis a fost solicitată de negru, în urma cronicilor şi criticelor făcute în presa americană de Pastor, în care arată tactica ce trebue adoptată de adversarii negrului, pentru a-l învinge.

Asupra rezultatului matchului de eri pronosticurile au fost împărţite.

Jimmy Johnston, directorul de box al Arenei Madison Square Garden şi Beny Lenny, managerul lui Impelletiere, acordau toate şansele lui Pastor.

Se spunea că tactica de luptă a lui «Bob»: de a nu-l ataca violent pe negru imediat şi de a-l antrena într'o luptă technică, până în momentul când va crede că este timpul de a trece la un atac violent, va avea rezultate sigure!

Joe Luis comunica dela Blackbourn, unde se afla marele lui cartier general în vederea antrenamentului lui pentru această întâlnire, că, tactica anunţată de Pastor îl va duce cu siguranţă la faliment şi corespunde cu o sinucidere.

Canzoneri, Leonard, Gordman şi Harry Wills, toţi îndreptăţiţi să-şi dea o părere în această privinţă, pronosticau o victorie a lui Pastor, în care recunoşteau o inteligenţă pugilistică cu mult superioară negrului.

Pariurile, în prima zi a săptămânei din ajunul matchului, erau de 12 la 1 în favoarea lui Louis.

In ajunul matchului, însă, cotele erau egale, book-makerii fiind convinşi de şansele reale a lui Bob Pastor.

Intâlnirea nu a fost lipsită de spectaculozitate şi prezenţa lui Braddock, Steele, Ambers şi Spoli, cari au fost recomandaţi publicului înainte de apariţia lui Louis, dovedeşte că matchul prezenta mult interes şi poate fi considerat ca cel mai important eveniment din ultimii ani.

La cântar Joe Louis a avut 91 kilograme şi Bob Pastor 81 kgr. (Chiar la categoria grea, o diferenţă de 10 kg. are o oarecare importanţă).

Negrul a lăsat impresia că este în formă; s'a arătat calm însă cu lovituri mult mai puţin dure ca altădată.

Bob Pastor, mai focos, a început matchul vertiginos — contrar tacticei anunţate — sfidând pericolul de a fi knock-outat de Joe.

In repriza doua, o dreaptă a lui Bob, pornită fulgerător, atingând maxilarul negrului, l-a făcut pe Louis să termine repriza foarte şifonat.

Joe Louis, sesizând pericolul, trece la atac, în repriza treia, reuşind să plaseze o serie de lovituri puternice.

Repriza treia şi a patra au însemnat o netă superioritate a «panterii negre». Publicul, care nu cunoştea adevărata clasă a lui Pastor, astepta dintr'un moment în altul, un nou knock-out al lui Louis.

Până în repriza şasea, superioritatea fizică a lui Louis a putut să frâneze încercările de atac ale lui Bob, însă în cea de a şaptea repriză s'a petrecut un fapt extraordinar.

O dreptă a lui Louis, pornită fulgerător, în urma unei eschive scurte a lui Pastor, s'a transformat într'o ridiculă vânătoare de muşte.

Acest moment, sesizat perfect de Bob, a fost semnalul unui nou atac al boxeurului ziarist.

Toată superioritatea de până atunci a lui Louis, datorită vigorii negrului. a încetat.

Repriza şaptea şi a opta au însemnat momente de deprimare pentru întreaga galerie de negri, cari până atunci mai sperau într'o victorie prin k. o. a lui Louis.

In repriza noua, Louis, cu emoragie puternică la gură şi nas, se mulţumeşte să facă o defensivă prudentă în faţa atacurilor din ce în ce mai violente. ale lui Bob Pastor.

Repriza zecea şi ultima găseşte pe un Pastor complect refăcut şi în plină acţiune şi un Louis epuizat.

Gongul final este semnalul deslănţuirii unei adevărate furtuni de aplauze care aclamă noua stea a boxului american: Bob Pastor.

Decizia: Joe Louis învingător la puncte, a fost primită cu o furtună de proteste şi huidueli.

Vacarmul nu s'a terminat decât cu apariţia pe ring a celorlalţi boxeuri cari formau programul serii.